

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 iulie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-269/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18 CE, 39 CE și 43 CE — Articolele 28 și 31 din Acordul privind SEE — Legislație fiscală — Transferul reședinței unui contribuabil în străinătate — Obligație de a include orice venit neluat în calcul în baza impozabilă a ultimului exercițiu fiscal — Pierderea eventualului avantaj constituit de amânarea datoriei fiscale)

(2012/C 287/02)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și F. Jimeno Fernández, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, agent)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, C. Blaschke și K. Petersen, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels și M. de Ree, agenți), Republica Portugheză (reprezentant: L. Inez Fernandes, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 19 CE, 38 CE et 43 CE precum și 28 și 31 SEE — Contribuabili care își transferă reședința în străinătate — Obligație de includere a oricărui venit neimpozabil în baza de impozitare a ultimului exercițiu fiscal în cadrul căruia au fost considerați contribuabili rezidenți

Dispozitivul

1. Prin adoptarea și prin menținerea în vigoare la articolul 14 alineatul 3 din Legea 35/2006 privind impozitul pe venitul persoanelor fizice și de modificare parțială a legilor privind impozitul pe profit, pe venitul nerezidenților și pe avere (Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio) din 28 noiembrie 2006 a unei dispoziții care obligă contribuabilii

care își transferă reședința în alt stat membru să includă orice venit neluat în calcul în baza impozabilă a ultimului exercițiu fiscal în cadrul căruia au fost considerați contribuabili rezidenți, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18 CE, 39 CE și 43 CE.

2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Obligă Regatul Spaniei la plata a trei sferturi din totalul cheltuielilor de judecată. Obligă Comisia Europeană la plata restului de un sfert din cheltuielile de judecată.
4. Republica Federală Germania, Regatul Țărilor de Jos, precum și Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Belgia) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)/État belge

(Cauza C-318/10) ⁽¹⁾

(Libera prestare a serviciilor — Legislație fiscală — Deducere cu titlu de cheltuieli profesionale a cheltuielilor efectuate pentru remunerarea unor prestări de servicii — Cheltuieli efectuate pentru remunerarea unui prestator de servicii stabilit într-un alt stat membru în care nu este supus impozitului pe venit sau în care este supus unui regim de impozitare considerabil mai avantajos — Deductibilitate supusă obligației de a face dovada caracterului real și sincer al prestației, precum și a caracterului normal al remunerației aferente acesteia — Obstacol — Justificare — Luptă împotriva fraudei și a evaziunii fiscale — Eficacitatea controalelor fiscale — Repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre — Proporționalitate)

(2012/C 287/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation